

S. Sørensen: Jeg har ikke fremhævet, at de to Lovforslag skulle komme i Strid med hinanden, men naar man overhovedet skal behandle det Lovforslag, som nu er forelagt i det andet Ting, kunde man samtidig selvfølgelig have sin Opmærksomhed henvendt paa Forholdene paa Færøerne, og jeg mener, at dette lille Lovforslag mulig kunde overflødiggøres ved det andet.

Justitsministeren (Rump): Ja, det kan meget gerne være. Men selv om man med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Valgene paa Færøerne maatte tro, at man kunde finde Anvendelse for de Bestemmelser, som gives ved det andet Lovforslag, vil jeg anbefale, at man bliver i det Spor, man er, og at man, naar man først har samlet særlige Bestemmelser for Færøernes Vedkommende, ikke drager det her foreliggende Lovforslag ind under det andet. Man maatte da hellere under dette Lovforslag vedtage de Bestemmelser i det andet Lovforslag, som man mente kunde finde Anvendelse ogsaa paa Færøerne.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

S. Sørensen: Jeg skal foreslaa at henvise Lovforslaget til et Udvalg, bestaaende af 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved det forbydes danske Undersaatter at understøtte krigsførende Magter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sættes under Forhandling.

C. Hage: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at godkende den foreløbige Lov, som i afvigte April Maaned blev udstedt om dette Emne, og at gøre

denne foreløbige Lovs Bestemmelser permanente. Disse Bestemmelser tilsigtede at forbyde danske Undersaatter, naar der udbrød Krig, i hvilken den danske Stat er neutral, at foretage en Række nærmere opregnede Handlinger og at fastsætte Straf af Fængsel eller Bøder for det Tilfælde, at disse Forbud overtrædes. Da jeg i Foraaret læste den paagældende foreløbige Lov, var der adskilligt i dens Indhold, som undrede mig. En Del af Bestemmelserne maa utvivlsomt siges at være i Overensstemmelse med det, som Folkeretten kræver af en neutral Stat. Paa andre Punkter syntes dette mig tvivlsomt, og endelig var der Paabud, med Hensyn til hvilke det syntes mig utvivlsomt, at de gik videre, end hvad Folkeretten hidtil har krævet, eller hvad der fra krigsførende Magters Side hidtil er gjort Forsøg paa at kræve af de neutrale Stater. Det er klart, at i Folkeretten ligesom i anden Ret foregaar der en stadig Udvikling, og at Reglerne i Dag ikke ere de samme, som de vare for 100 eller for 50 Aar siden; men for adskillige Punkters Vedkommende tør man sikkert sige, at Folkeretten endnu ikke er naaet til at stille saa vidtgaaende Fordringer, som Lovforslaget opstiller. Jeg skal nævne nogle enkelte saadanne Punkter, idet jeg forbigaar andet, som er mere tvivlsomt, og idet jeg overhovedet kun kortelig skal berøre disse Spørgsmaal, da jeg gaar ud fra, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg, hvor den nærmere Forhandling rettelig vil være paa sin Plads.

I Spidsen for Lovforslaget staar der, at det forbydes danske Undersaatter, i nogen som helst Egenskab at tage Tjeneste i de krigsførende Magters Hær eller om Bord i deres Regeringsskibe, derunder indbefattet at lodse deres Krigs- eller Transportskibe uden for dansk Lodsfarvand eller uden for Tilfælde af Søfare at yde dem Hjælp til Sejladsen. Denne Bestemmelse gaar altsaa ud paa at forbyde de enkelte Privatpersoner at gaa med som frivillige og tage Tjeneste hos nogen af de krigsførende Magter i deres Hær eller deres Flaade. Enhver vil vide, at dette hidtil almindelig har været anset for at være folkeretlig tilladt for neutrale Landes Undersaatter. Enhver ved, at i de Krige, som vi selv have ført i det sidste halve Aarhundrede, have vi haft Tilgang til vor Arme af frivillige fra Nabolandene. Og her i Tinget er der Mænd, der som frivillige have deltaget i Krige i Udlandet. Et Medlem var med paa fransk Side i Krigen 1870, og det er ikke længere siden